

[Wilhelm]

ganske almindeligt, ikke kun når man ønsker en holdning til noget, men det er ganske almindeligt her i huset, at man siger: beslutning om, at regeringen fremsætter lovforslag i den og den retning og hensigt og med det og det indhold.

Jeg synes, at hr. Kallesøe kan være undskyldt for nogle af sine bemærkninger, fordi en af dem viste jo, at han faktisk ikke har læst teksten til i dag. Han begyndte at argumentere mod et forslag om forskudt regnskabsår; det er slet ikke til behandling, det er slet ikke med i denne buket, det var til behandling for 3 måneder siden.

Hr. Bernhard Baunsgaard, der mente, at jeg var inkonsistent med hensyn til gabestokken, vil jeg bare anbefale at læse bemærkningerne til det pågældende forslag om offentlighed om disse sager. Vi har ikke med ét ord argumenteret for, at fordi der er offentlighed om de små sociale bedragerier, bør der være det her, og vi vil meget gerne støtte, hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil komme med initiativ til, at der ikke bliver gabestok i forbindelse med de små sociale bedragerier. Men vi har sagt, at hvis en offentlighed om tingene nogle steder havde en både rimelig og formodentlig præventiv virkning, ville det være på de store, bevidste skatteunddragelser. Og vi har sagt, at vi tror ikke på den vilkårlige afgørelse, heller ikke selv om skatteministeren siger, det er et politisk eller et folkevalgt organ. Men det er jo tit de politiske modstandere, som vi så det i en aktuel sag. Vi tror ikke meget på disse vilkårlige afgørelser om, hvad der er utilsigtet, og hvad der er tilsigtet. Her er tale om selskaber, der har den dyreste revisorbistand, som har hele skatteekspertisen, som har de dyre sagførere med deres skatteviden siddende på de betalte bestyrelsesposter. At det så skulle være utilsigtet og undskyldeligt og derfor hændeligt, tror vi altså ikke meget på. Men vi har ikke forbundet det på den måde, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde, og jeg vil gerne gentage, at vi skal meget gerne medvirke til at fjerne gabestokelementet i de andre dele af lovgivningen. Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at dér er de uheldige.

Må jeg så også sige, hvad jeg ikke nåede før, til hr. Bernhard Baunsgaards eneste indvendning – ellers var der opslutning om ideerne i disse forslag – nemlig den om nr. B 17 om kapitalpensionen, at vi skulle huske på,

at der var visse kategorier, som havde det som en eneste mulighed for at lave en pensionsopsparing. Ja men prøv så at læse bemærkningerne. Hvad er det for en kategori fremfor nogen? Det er de offentligt ansatte, som enten på grund af den alder, de havde, da de kom ind i systemet, eller af andre grunde ikke har kunnet komme ind i en tjenestemandstilling eller i en overenskomst, der havde denne 5 plus 10 pct. pensionsopsparingsregel. Disse offentligt ansatte er lige præcis den kategori, hvor man kunne bruge hr. Bernhard Baunsgaards argument, og det er jeg i og for sig enig i. Jeg er stadig væk modstander af fradragene, men læg mærke til, at lige præcis disse offentligt ansatte er blevet undtaget fra muligheden ved et finansministerielt cirkulære.

Til allersidst: både hr. Ellemann-Jensen og hr. Kallesøe havde nogle morsomme bemærkninger om den med den bindende kontrakt, fordi loven ikke eksisterer mere. Jeg ved ikke, om det er faldet de herrer ind; at det kunne være grunden til, at vi ikke har stillet forslag på dette område. Jeg ved ikke, om de herrer lagde mærke til, at jeg ikke med et ord sagde, at det var en ordning, der stadig eksisterede, men nævnte – der ligger et konkret eksempel, og jeg håber egentlig, at det var medvirkende til, at ordningen blev afskaffet – at hvis man skal finde fiduserne, når de rigtig bliver udnyttet, så er det vores erfaring, at det er en god taktik at gå i fodsporene på ledende konservative. Dér kan man virkelig se dem udnyttet til det yderste. Det skete også med den lov, som jeg beskrev det, dengang den eksisterede.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan forstå på hr. Wilhelms sidste bemærkninger, at nu er vi altså midt i historietimen, hvor vi skal gennemgå fiduser, der eksisterede, og som vi har fået udryddet. Meget af det, som vi har fået trukket frem i dag, stammer åbenbart fra historiens verden.

Dette lille regneeksempel, denne svikmøllemodel, som venstresocialisterne har bragt ind i debatten i dag og har udleveret til pressen i en smuk opstilling, skal altså ikke have lov til at stå helt uimodsagt. Modellen er, at man låner 51.000 kr. i sit hus, man indskyder dem og man trækker renteutgiften fra. Sum-